

Svar (22/1 97)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):
Der er hverken i folkeskoleloven eller i øvrigt fastsat bindende regler om størrelsen af forældrebetalingen for børn optaget i skolefritidsordninger.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til L 97 af 7. marts 1984, forslag til lov om folkeskolen, at »størrelsen af forældrebetalingen fastsættes af kommunalbestyrelsen«. Lovgiver har således ikke ønsket at fastsætte centrale regler for, hvorledes skolefritidsordningerne skal indrettes, herunder størrelsen af forældrebetalingen. I vejledningen (af 15. august 1994, jf. ovenfor) har Undervisningsministeriet henstillet, at betalingen for en plads i skolefritidsordningen ikke overstiger betalingen for en plads i en daginstitution efter bistandsloven.

Det er den faktiske betaling for en plads, der er tale om.

Det er Undervisningsministeriets opfattelse, at en kommune ikke kan fastsætte forældrebetalingen helt frit, hvis der i kommunen ikke eksisterer alderssvarende tilbud i henhold til bistandsloven. Det må være en forudsætning, at forældrebetalingen afspejler servicetilbud og standard i skolefritidsordningerne.

Kommunen har muligheder for at fastsætte betalingen ud fra, hvad en tilsvarende (samme serviceniveau og standard) i f.eks. nabokommuner koster. Der kan også skeles til diverse statistikker ud fra en gennemsnitsbetalingspris på landsplan. Der foreligger ikke for Undervisningsministeriet dokumentation for, at der i kommuner – der ikke har alderssvarende tilbud i henhold til bistandsloven – opkræves mere i betaling for en plads i en skolefritidsordning end i kommuner, der har alderssvarende tilbud.

Spm. nr. S 1043

Til socialministeren (13/1 97) af:

Villy Søvndal (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at det vil være i strid med bistandslovens § 70 (inkl. forarbejder), at private kan drive daginstitutioner ud fra rene kommercielle interesser, bl.a. således at forældrebetalingen kommer til at berige private?«

Svar (22/1 97)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Puljeordninger efter bistandslovens § 70 oprettes efter aftale mellem kommunalbestyrelsen og den forældregruppe, virksomhed eller andre, som ønsker at drive puljeordningen.

Det er kommunalbestyrelsen der beslutter, om den vil yde støtte til en puljeordning og i givet fald med hvilket beløb. Det er en generel forudsætning, at hvis kommunalbestyrelsen beslutter sig til at yde tilskud til en puljeordning, er den forpligtet til at påse, at tilskuddet alene anvendes efter formålet d.v.s. til pasning af børn i ordningen.

Forældrebetalingen i puljeordninger kan ikke overstige 30 pct. af udgifterne ved ophold i ordningen, bortset fra ejendomsudgifter og udgifter til husleje og vedligeholdelse, jf. § 4 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 348 af 31. maj 1995. Forældrebetalingen beregnes på grundlag af driftsudgifterne i den enkelte ordning.

For aftaler om puljeordninger, der er indgået før vedtagelsen af ændringer af forældrebetalingsreglerne for private pasningsordninger for børn pr. 24. december 1993, gælder fortsat den hidtidige forældrebetalingsregel for puljeordninger, hvorefter forældrebetalingen ikke kan overstige 30 pct. af udgifterne i tilsvarende kommunale pasningstilbud.

Der er således for aftaler indgået efter den 23. december 1993 en tæt sammenhæng mellem udgiftsniveauet i den enkelte puljeordning og forældrebetalingen – og for aftaler indgået før lovændringen en sammenhæng med udgiftsniveauet i tilsvarende kommunale pasningsordninger.

Forældrebetalingen vil således afspejle størrelsen af det tilskud kommunalbestyrelsen yder pr. barn optaget i ordningen. Som tidligere anført er det forudsat, at kommunen ved fastsættelse af tilskuddet samt godkendelse af budgettet for puljeordningen påser, at tilskuddet alene anvendes til pasning af børn i ordningen.

Efter min opfattelse er der hermed taget højde for, at forældrebetalingen anvendes til dækning af udgifter, der direkte er forbundet med drift af puljeordninger.
